

ANTSLA VALLA LEHT

ANTSLA VALLAVALITSUSE JA VALLAVOLIKOGU AJALEHT

Nr 4 (44) AUGUST 2013 • www.antsla.ee/vallaleht

Vana-Antsla mõis – kas see on lõpp?

Aastat 600 tagasi laiuisid tänase Antsla valla aladel peamiselt metsad ja sood, inimasustus oli hõredavõitu. Ometi oli juba tollal tänase Vana-Antsla mõisa kohal piirkonna suurim keskus, milleks oli Vana-Antsla mõisa kohal asuv Anzeni vasalllinnus. Aastasade jooksul, mil mõisaks ümberehitatud vasalllinnus omandas tänapäevase ilme, on hoone mitmel korral sõjategevuse käigus kannatada saanud või lausa hävinenud.

Sedavõrd lootusetus olukorras, kui mõis on täna, pole ta vist kunagi varem olnud. Üksiku ja tühjana möödunud 6 aastat on teinud kurja tööd. Väljastpoolt vaadates pole olukord kõige trüstitum: üksikud kasvavad puud katusel ja katkine katuseäär. Hoone tõelist olukorda näitab interjäär: alla kukkuvad laed ja varisevad siseseinad. Viimased on valdavalt põletamata tellistest ning sulavad sissesadava vihma toel äraütlemata kärmelt.

Hoone tänane omanik Eesti riik ning hoone haldaja Riigi Kinnisvara Aktsiaselts on korra olukorda katuse paikamise näol parandada püüdnud. Ent vana hoone vajab enam, sest juba aasta pärast esmast parandustööd jookseb vihmavesi mühinal hoone siseseina mööda. Riik ei ole hea peremees, seda

Foto: Kalev Joab

eriti juhtumitel, kus see peremees vaevub ehk korra aastas oma lagunevat vara vaatama tulla ning regulaarsetest hooldustöödest ei maksa isegi rääkida. Antsla vallavolikogu koos vallavalitsusega saanuks ehk parema tahtmise korral täna olukorda leevendada, kuid seegi on kõigest oleks.

Õnneks läheb mõisa massendav olukord vägagi korda inimestele, kes oskavad väärtustada ajalugu ja kultuuripärandit. Nende inimeste töö üheks tulemuseks võib pidada Vana-Antsla viimase mõisniku von Un-

gern Sternbergi suguseltsi külaskäiku Vana-Antslasse augusti alguses. Külalistele läks hinge mõisa aktivistide nakatav entusiasm ning eesmärgid ja positiivne suhtumine tulevikku. Külaskäigu lõpus vahetati kontakte ja pakuti omapoolset abi teadmiste, sidemete ja oskuste näol.

Juba sel sügisel on plaanis korraldada visiooni-konverents „Vana-Antsla mõis – minevik, olevik ja tulevik“. Selle ürituse peamiseks eesmärgiks saab olema kohalike inimeste ja juhtide ärgitamine mõisa

suurepäraste võimaluste ära kasutamisele Antsla valla ja Vana-Antsla aleviku heaks.

Kaugeltki mitte kõik piirkonnad üle maailma ei saa kiidelda oma ajaloo- ja kultuuripärandiga. Meil aga lastakse suurel väärtusel lihtsalt laguneda.

Loodan väga, et millegi lõpp on uue ja veel parema algus. Selle parema alguse nimel aga tuleb palju tööd teha. Jõudu meile kõigile ning õigeid otsuseid ja eriti valikuid.

KALEV JOAB

saime ka ühispildi tehtud.

Piknikulaud sai äge, peamiselt omavalmistatud hõrgutised, alates soojadest pirukatest ja lõpetades koduveiniga. Minule endale avaldas kõige rohkem muljet suur kuhi haid, Ala-Haavistu Kalevi küpsetatud pannkooke värske meega.

Suure õuekuuse all lauas istudes kuulasime, kuidas kellelgi elu on edenenud. Oli rõõm tõdeda, et kõik on tublid ja eluga hästi hakkama saanud. Meenutasime ka neid, keda enam ei ole.

On ju tore, et meie Ala-Haavistu Milvi on üldsusele tuntud kui sõnaosav värsisepp Milvi Panga Rapla-maalt või Mäe-Haavistu Liia on Liia Kullaste Tartumaalt, kes tunneb nooti ja koorijuhimist ning oskas meile lõpulauluks “hääle kätte anda” või Ala-Arvo on Arvo Reilik Tartust, kes saatis meid suupillil.

Päev möödus linnulennul. Meenutasime vanu lugusid ja vaatasime kaasa võetud pilte, nii kooliajast kui ka praegusi perepilte. Mõned meist üritasid lapsepõlve mängumaaadega tutvuda, mõned kaugemalt tulijad läksid koolimaja ja Kaika Laine pinki vaatama ning kalmistule.

Oli ilus päev, leidis SELLI ENE ehk ENEALOP

Lugupeetud Antsla valla elanikud!

Antsla Vallavalitsus on alati teinud kokkuvõtteid investeringutest Antsla vallas. Teen seda lühidalt ka selles lehes.

2013. aasta on olnud investeringuteks hea aasta. Kaua tehtud Antsla katlamaja ümberehitustööd hakkepiduga kütmiseks on täielikult lõpetatud. See projekt kujunes tahtmatult väga raskeks ja vaidlusi ehitajatega oli palju. Nüüdseks on ka kõik viivised tasutud ja kindlasti saame tulevikus odavama hinnaga soojuse Antsla Gümnaasiumile, Antsla KSK-le ja Antsla Tervisekeskusele. Me ei ole veel maha matnud plaani tuua küttetrass kesklinna, et ka valla administratiivhoone saaks odavama kütte. Trassiga liitumisest oleks huvitatud ka Antsla Tarbijate Ühistu.

Suvel valmisid küttetrassid Antsla Gümnaasiumi ja katlamaja vahel ning Antsla KSK ja katlamaja vahel. Mõlemad trassid olid täiesti amortiseerunud, mis oli näha talviti katlamaja ja KSK küttetrassil haljendava murujärgi.

Suuremahulised tööd käivad praegu lasteiaa hoone fassaadi ja katuse soojustamisel. Lõppenud on lasteiaa kõõgi remonditööd koos seadmete uuendamisega. Viimast projekti rahastati hasartmängumaksust.

Tolmuvaabakatte said Pargi, Posti ja Kähri tänavad. Uuendati osaliselt Põllu tänavakõnnitee.

LEADER programmist sai toetuse Antsla mänguväljak (skatepargi rajamine).

Antsla vallas tegutsevad MTÜ on olnud aktiivsed projektikirjutajad ja on saanud toetusi oma ürituste korraldamiseks.

Kahjuks ei leidnud Antsla Vallavolikogu omaosalust juba KIK-i poolt rahastatud kahele päikesepatareide projektile. See oli esimest korda, kui Antsla Vallavalitsus pidi loobuma edukalt taotlusvooru läbinud projektidest.

Kuid on ka tagasilööke.

Haridus- ja Teadusministeeriumi (HTM) otsus liita Vana-Antsla Kutsekeskkool Võrumaa Kutsehariduskeskusega, mis tegelikult lõpetas igasuguse tegevuse Vana-Antslas, tõi ka vallavalitusele kaasa hulgaliselt probleeme. Süüdistused Antsla valla aadressil, nagu vald oleks lasknud kooli sulgeda ja ei soovi enda omandisse võtta kooli hooneid, on täiesti põhjendamatu. Nii vallavalitsus, kui volikogu tegid kõik endast sõltuvat, et päästa kooli sulgemisest. Selleks toimusid kohtumised nii Tartus kui Tallinnas kõrgete HTM juhtidega, kuid riigi hariduspoliitika muutmine ei ole meie võimuses. Tervitatav on Vana-Antsla vilistlaste, kohalike ja siinsete juurtega inimeste aktiivsus. Näiteks talgud „Teeme ära“, kokkutulek jmt.

Kogu Vana-Antsla hoonete kompleks koos maaga läheb AS Riigi Kinnisvara omandisse ja edasi tõenäoliselt müüki. Antsla vald soovib munitsipaalomandisse saada teede ja puhastusseadmete alust maad KOV-ile pandud ülesannete täitmiseks.

Aastast aastasse on olnud valla eelarvet raskem planeerida, tulud on jäänud samaks, kuid kulud kasvavad. Seda eelkõige pidevalt kasvavate püsikulude (elekt, küte jmt.) ja samas suuremate nõudmiste tõttu.

Valimised on ukse ees. Õhus on juba tunda „lumesõja“ märke. Tasuks aga mees pidada, et rindejoon ei paikne tegelikult meie vahel. Valla areng sõltub meie kõikide tarkusest üheskoos ja seepärast kutsun meid kõiki üheskoos hästi läbi saama ja Antsla valda edasi arendama, arvestades valla kõikide piirkondade elanike vajadustega.

Lugupidamisega
TIIT TÕNTS,
vallavanem

TEADE

Antsla valla 2013. a volikogu valimiste läbiviimise ajal on Antsla valla valimiskomisjoni tööaeg alljärgnev:

- 1) 21.08. 2013. a kuni 09.09.2013.a igal tööpäeval kella 14.00 kuni 16.00;
- 2) 11.09.2013. a ning 13.09. kuni 18.09.2013. a igal tööpäeval kella 14.00 kuni 16.00;
- 3) 10.09.2013. a ja 12.09.2013 kella 14.00 kuni 18.00.
- 4) 20.10.2013. a kella 09.00 kuni 22.00 ja 21.10.2013. a kella 09.00 kuni 14.00.

Valimiskomisjon asub Antsla valla administratiivhoones (volikogu saalis) F. R. Kreutzwaldi tn 1.

TIINA VARES,
Antsla valla valimiskomisjoni esimees

Külalaste kokkutulekust

Kõik suured asjad saavad tavaliselt alguse pisikesest mõttevälgtusest. Kaua-aegsele Lepistu kooli õpetajale Hele Aidmale, nüüd küll Eesti Vabariigi täiskohaga pensionäriks, meile Leinuse Hele, tuli kevadel pähe idee – teeks “külalaste kokkutuleku”. Ta otsis endale mõttekaaslast, et millal ja kus teha. Telefonivestluste tulemusena selgus, et ainuke kohana tuleb arvesse Haavistu talu ehk Selli pool, sest teiste külalaste kodud on tühjaks jäänud ja aja hävitustööle alla vandunud. Haavistus sellepärast, et see on talu

ametlik nimi paberite järgi, Selli pool sellepärast, et vanasti elas seal väikeses kõrvalmajas üürnikuna meistrimees, perenimega Sell, kes parandas kelli ja kõike muud peenemat värki. Ütles ikka, et kui inimene on mingi asja teinud, siis inimene parandab ka. Ja külarahvas käis ikka Selli pool, mitte Haavistus. Pealegi oli neid Haavistuid seal rida-misi kolm.

Ringi võeti need naabrilapsed, kelle kodud olid lähestikku ja kellel oli ühine koolitee, nii 3-4 kilomeetrit Kaika kooli, mida keegi

kunagi ei pidanud üksi astuma, ikka oli seltskonda. Tavaliselt jalgsi või suuskadel, talvel pakasega viidi ka hobusega. Kooliajal oli meid kolme Haavistu peale kokku 14 last, Leinusel 3 ja Püvel 5 last, nendest ikka jagus, et midagi kooliteel ette võtta..

Ja juhtuski nii, et 12. juulil kella 12 paiku olime neljateistkümnekesi oma piknikukorvidega Selli pool. Algul oli elevus suur, nii palju katsumist ja kallistamist üle aastate, oli ka neid, kes polnud teineteist mitukümend aastat näinud. Kui natuke maha rahunesime

Noortepäeval Viljandis

Rahvusvaheline noortepäev on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni (ÜRO) algatus. ÜRO kuulutas esimest korda 12. augusti rahvusvaheliseks noortepäevaks 1999. aastal, võttes kuulda aasta varem Noortevaldkonna vastutavate ministrite maailma konverentsil Lissabonis tehtud ettepaneku.

Alates 2000. aastast on rahvusvaheline noortepäev iga aastal kandnud konkreetset peateemat, olgu selleks siis tervis, tööpuudus, jätkusuutlik areng, generatsioonidevaheline suhtlus, vaesus, noorte osalus, kliimamuutused või tulevik.

Eestis on aga noortepäeva tähistatud Eesti Noortetühenduste Liidu eestvedamisel aastast 2003. Igal aastal on noortepäeval olnud oma kindel teema, olgu selleks noorte osalus, vabatahtlikkus, keskkonnateadlikkus või mitteformaalne haridus.

Esmaspäeval, 12. augustil 2013 toimus Viljandis üle-eestiline Noortepäev 2013 alateemal „Maailm ootab – võta ta ette“. Tegevus toimus Jakobsoni kooli staadionil, Sakala Keskuse sisehoovis ja Turu tänaval. Sündmuse eesmärk on väärtustada noori ja noorsootööd ning suunata noorte ja avalikkuse tähelepanu arvukatele noorsootöö kaudu avanevatele individuaalsetele eneseteostusvõimalustele.

Noortepäeva korraldati Eesti Avatud Noortekeskuse Ühenduse suvekooli raames. Antsla vallast osalesid üritusel noorsootöötaja Kertu Reva, noortejuht Elin Lihten ja meie, noored: Elar Lihten, Markus Meier ja mina, Mari Vijard.

Kertu oli kohal juba esimesel päeval, meie aga saabusime Sammulisse noortepäeval kella 10 paiku. Esmamuljeks oli, et meie laagripaik on hubane koht järve kaldal. Toad peamajas olid üldiselt mugavad, kuid veidi ebameeldiv oli, et vannitoa kraanikausist vett ei tulnud. Kuna kohale jõudsime alles teiseks päevaks ning meile teatamata oli tehtud väikesi muudatusi, siis õpitubades me enam midagi eriti teha ei saanud. Olles aga kiire õppija, liitusin *djembe*-töötoaga ning sain veidi hilisemaks ka nendega esinema.

Peale seda, kui olime lõpetanud *djembedega*, oli päevakavas rongkäik ja sellele eelnev valmistumine. Rongkäiguga läbitavaks teepikkuseks oli kokku umbes 9-10 km. Alustasime teed laagriplatsilt ning hakkasime rongkäiguga Viljandi poole liikuma. Esimene peatuspunkt oli ~6 km kaugusel asuv Viljandi Jakobsoni Kool, kus staadionil toimus jalgpalliturniir noortekeskuste noorte ning Haridus ja Teadusministeeriumi töötajate vahel. Mängu võitsid noored, seisuga 3 : 1.

Pärast jalgpalliturniiri jätkus rongkäik läbi Viljandi linna Sakala Keskusesse, kus veetsime kogu ülejäänud päeva. Kell 16:00 oli noortepäeva avamine ning seal räägiti meile päevakavast. Samal ajal saime ka lõunasööki, sest kõigil olid kohud juba nii tühjad, kuna viimane toidukord oli hommikul kella 8 ajal.

Lõuna söödud, kohud täidetud esinesid eelmisel päeval töötubades õpituga noortegrupid ja noortekeskuste kavad. Lisaks oli huvitav infotelkide läbimine ning allkirjade kogumine auhinnaloosis osalemiseks. Kui aga see osa läbi sai käidud, oli taaskord vaba aega, mida oli vaja sisustada. Töötubades, kus sai luua uusi esemeid puidust, pärlitest ning värvidest, ei jäänud kahjuks piisavalt aega, et midagi korralikult valmis teha. Kuna vahepeal käisin esinemas *djembedega*, ei jõudnudki ma soovitud töötuppa, sest selleks ajaks, kui olin lõpetanud allkirjade kogumise ja lähemalt meisterdamisega tutvuma läksin, pidin juba olema valmis üsna pea algavaks esinemiseks. Seda, et igas töötoas ainult pool tundi on võimalik käia, ma siis ei teadnud ning kui lõpuks sain aega meisterdamiseks, oli töötuba juba läbi.

Õhtul esines meile Tanel Padar ja The Sun, mis oli väga lahe ning hoolimata äikesest tingitud paduvihmast, laulis ja tantsis bändile kaasa omajagu noori. Peale kontserdi osa teatati meile: „Need, kes nüüd siin lava ees märjaks said, teie saate minna kõigepealt bussi.“ Selle teate peale hakkas mööda Turu tänavat üles bussi poole liikuma üle 100 noore, kes olid vihmast läbi ligunenud ning lausa tilkusid veest. Kohapeal selgus aga, et bussis on ainult 50 kohta ja rohkem peale võtta ei tohi, sest seisukohti pole. Vahepeal järelejäanud vihm hakkas taas kallama, kui me äsja ärasõitnud bussi tagasi ootasime. Kokku oli üritusel umbes 200 noort ning õhtuseks transpordiks oli ainult üks buss?! Seda küsimust küsisime endalt mitu korda. Bussi teisel ringil pääsesime bussi, kuid siis selgus, et ainsatele vabadele kohtadele, mis veel bussis olid, hoiti

Djembede töötoa esinemine ja Tanel Padar & The Sun esinemas

kohta kellegi jaoks, kes just äsja bussist välja läks, seega pidime minema tagasi välja paduvihma kätte ootama bussi järgmist ringi. Lõpuks kolmandal korral pääsesid kõik ülejäänud märjad noored bussi ning sealt tagasi laagripaika, kus said selga kuivad riided ning mindi magama.

Päev oli pikk ja väsitav. Üldiselt sai juurde uusi teadmisi ning jagati infolehti, millelt saab palju lisainfot, mida telkides ei räägitud. Ebameeldiv oli muidugi hommikune pikk rongkäik, mis oli pigem rohkem lihtsalt paarikaupa kõndimine mööda teed, kuna õiget rongkäigu tunnet ei tekkinud – eesmised liikusid liialt kiirelt eest ära ning neile järgi jõudmiseks pidi liikuma isegi üsna kiirelt, jalad olid sellest veidi valusad ja peale mõne üksiku laine, mis jäid sageli poolikuks, midagi muud ühist ei tehtud. Ei olnud ka mingeid plakateid iga noorteka jaoks vms. Ootused järgmise aasta paremaks noortepäevaks on seega suured.

Kokkuvõttes võib öelda, et vaatamata ilmale ja mõningale arusaamatusele kavas, oli kõik väga lahe. Kahju ainult, et meie noori

Fotod: Kertu Reva

nii vähe osales, sest enamused tahtis ju laadamelust osa võtta. Viimasel päeval osalesin noorte omaalgatuse töötoas ja loodan koos sõpradega valmis saada projekti, mis elavdab veelgi

meie noorte tegevust Antsla vallas ning pakuks mitmekesisemat võimalust vaba aja veetmiseks.

MARI VIJARD

Uue kooliaasta lävel

Saabus september kuulab 2012/2013. õppeaasta lõppu ning uue kooliaasta algust.

Kõik eesseevse rajatakse alati eelnevale/olemasolevale ning seetõttu teebki saavutatut edasimineku raskest.

Seljataha jäänud õppeaasta rõõmustas Antsla Gümnaasiumis suure arvu eetilist tegutsemist hindavate, eeskujulikult käituvate (kogu koolis 44,2% õpilastest) ning hästi ja väga hästi õppivate (kiituskirjaga klasi lõpetanudid 45 õpilast s.o. 12,75% õpilastest; „4“ ja „5“ õppijate arv 141 õpilast/39,95% õpilastest) õpilastega. Gümnaasiumi lõpetas kuldmedaliga Martin Raudsepp, põhikooli lõpetasid kiituskirjaga Maria Hommik, Maarja Ots, Relle Undrus.

Õpitulemuste üldine paranemine sel õppeaastal I–III kooliastmes on tubli saavutus.

Õpilaste hindamine ja saavutused olid objektiivselt head, mida kinnitab ka see, et riigi poolt koostatud ülesannetega põhikooli lõpuksamite keskmised hinded olid meie õpilastel kõrge-

mad aastahinnetest: eesti keele keskmine hinne eksamil 3,9 ja aastahinne 3,8; matemaatikas vastavalt 3,8 ja 3,53. Sama näitasid ka läbi viidud riiklikud taseme- tööd eesti keelest ning matemaatikast 3. ja 6. klassides ning kolmanda õppeainena inglise keelest 6. klassides, kus kõikide tasemetööde keskmine hinne oli „4“ lähedal.

Õpilaste õpiedu näitavad ka osalemine ning tulemused olümpiaadidel-konkurssidel. Võru maakonna 32-st aineolümpiaadist võitis kool osa 30 korral, meie koolist osales kokku ja sai võistluskarastuse 178 õpilast s.o. 50,4% õpilastest. Õpilasi juhendas 25 õpetajat. Kohti esikolmikus saadi 36. Olime maakonnas koolide seas II kohal esikolmiku kohtade poolest. Kõige arvukamalt osales nii maakondlikel kui ka vabariiklikel olümpiaadidel ja konkurssidel Tuule Mürsepp 16 korral, Maria Hommik 9 korral, Maarja Ots 8 korral, Relle Undrus ja Karmen Tumanov 7 korral. Ka gümnaasiumi õpilased, kes nii arvukalt ei osalenud olümpiaadidel, olid tublid. Silma paistsid

Kevin Liivapuu, Riho Hommik, Renee Kiho, Oliver Visnapuu, Ferdinand Rauba.

Väga palju ja tulemuslikult osaleti erinevate organisatsioonide poolt korraldatud konkurssidel, võistlustel ning projektides.

Kooli kodulehel eksponeeriti õpilaste saavutusi (olümpiaadid, võistlused, spordirekordid, parimad õpripäevad jms.), parimate fotod olid autahvilil ning regulaarselt esitleti aasta parimaid õpilastöid. Parimatele ainetundjatele väljastati kooliaasta lõpus kooli tunnustus. Tublisid õppureid tunnustati parimate õppurite vastuvõttudega.

Hästi tegeldi nii andekate kui õpiabi vajavate õpilastega, see töö on andnud tulemusi. Tugisüsteemidena sai logopeedilist abi 46, õpiabi 43 ja koduõpet 7 õpilast. Individuaalse õppekava järgi õppis 4 ja lihtsustatud õppekavajärgi 7 õpilast. Tugisüsteemide vajajate arv on suurenenud.

Lisaks uute ainekavade ja vajalike õppevahendite valmistamisele ning raken-

tundide ulatuses koolitada, juurutada enam e-õpet ja teisi mitmekesiseid metoodikaid, osaleda konkurssidel ja saavutada õppevahendite konkurssidel vabariigis suurt tunnustust ja auhinnalisi kohti.

Kooli tegevuses on tähtsaim õppetöö ja laste arendamine, mis ei toimunud ainult õppetunnis vaid ka erinevates vormides ning sisukalt klassi- ja kooliväliselt. Projektide kirjutamise ja elluviimisega pedagogide poolt parandati õpilaste õpivõimalusi.

Suurima tagasimeenemise oli mööduval õppeaastal oluliselt rohkem üksikute vanemate tegutsemise ning tegemata jätmise tagajärjel lastel probleeme kodus, koolis ja kogukonnas; isegi kuni laste turvakodusse suunamiseni või lastekodusse paigutamiseni koos vanemlike õiguste äravõtmisega. Niisugune tegevus oli koolis ka õpilaste arvu vähenemisele kaasa aitaja.

Mööduv õppeaasta oli üldjoontes koolile edukas, kuid arenguruumi on kindlasti veel.

Milline saab olema algava õppeaasta tulemus, sõltub meist kõigest.

Algav õppeaasta lubab palju otsimis- ja leidmisrõõme, eelkõige aga töö-

rabamist. See on aasta, kus kogu üldhariduskool läheb kõikides klassides üle uutele ainekavadele, kus koolilõpetajad ei saa enam lõpueksamid valida, vaid peavad sooritama kooli lõpetamiseks kolm riigieksamit, uuri-

mistöö ning õppesuuna aineid sisaldava kompleks-eksami. Vaatamata keskkooli lõpetamise kriteeriumide ülimadalale viimisele riigi poolt tuleb aduda iseenda suurt vastutust ning enda motiveerimisvajadust, et saavutada rahulolu ja oma eesmärgid, olla konkurent- sivõimelised ning edukad.

Koolilõpetajatel ning teistel õpilaste arengu taga- jatel tekib nüüd PGS-i muudatustest lähtuvalt pak- kuda läbi mitmekesisemate meetodite huvitavamad ning loodetavasti tulemuslikumat õpet, rohkem võimalusi õppeainede omavahel löi- mida. Kool hakkab ellu viima oma uut arengukava, mis vallavolikogu heak- kiidul näeb ette gümnaa- siumiosa jätkamise koos põhikooliga.

Eelseisval aastal tuleks paremate tulemuste poole püüdlisel hoida silme ees teadmist: ei ole olemas suurt annet ilma suure tahtejõuta ja seda, et võid saavutada kõike, mida iganes soovid, kui seda väga-väga mee-

letult tahad. Ainult pead seda nii üdini tahtma, et tahtmine sinust välja paiskub ja liitub maailma loomise energiaga.

Kuna ümbritsev iga- päevane elu ei ole lihtne ja olene ainult meist, vaid ka kõrvalseisjatest ning koos tegutsejatest, tuleks enda kõrval õppida ja õpetada nägema rohkem teist inimest, elavat inimhinge arvestama.

Loodame, et koolil ja kogukonnal jätkub ka edaspidi rõõmu noorte soovist olla tark, haritud, sest pimeduses ja harimat- uses elav rahvas on nõrk, meie tahame olla tugevad, püsima jääda. Koolitöös ja õpilaste arengus on edu tagatiseks peale õpilase enda ja kooli pingutuste ka kodu efektiivne tegutsemine ning edukas koostöö kõikide kooliga seotud huvigruppide vahel.

Osaku kõik targalt oma tööd ja elu korraldada, aega ja jõudu ratsionaalselt kasu- tada st. väiksemate jõukulu- dega saavutada paremaid tulemusi ning enesega rahul- olu.

Head algavat uut kooli- aastat!

HEINAR KOOL, Antsla Gümnaasiumi direktor

Nagu me kõik teame siis raske on leida sellist tegevust, mis tänapäeva noortele huvi pakuks. Antsla Kultuuri- ja Spordikeskuse juhataja Janek käis neli aastat tagasi välja idee hakata korraldama noortele muusikahuvilistele bändilaagrit. Antsla Noorteklubi juht Kertu otsustas et võtab ka korraldamisest osa ja nii sündiski laager, mis sai nimetuseks Hauka Rock. Sõna "rock" võis ekslikult panna inimesi arvama, et tegemist on "karvaste pättide kokkutulekuga", kes kavatsevad nädal aega eba-tsensuurset Antslas aega veeta. Tegelikult see pole nii. Nägin isiklikult kõigil kuuel päeval kõike toimuvat ja sain aru, miks ja kui väga sellist laagrit on vaja korraldada. Uskuge mind, see laager annab noorte suvele mõtte.

Sellel aastal toimus laager neljandat korda. Kõik 23 noort, kes üle Eesti osalesid laagris sellel aastal, on järgmiseks aastaks juba jah sõna ütelnud, oodates uut registreerimiskuupäeva. Tagasiside oli nii positiivne, et lõpukontserdilt lahkuti pisarates. Keegi ei soovunud, et laager lõpeks, vaid ühiselt arvati, et see nädal aega oli liiga lühike ja kuu aega oleks palju parem olnud.

Noored ei ole hukka läinud, neile tuleb lihtsalt pakkuda midagi põnevat ja huvitavat. Samuti oleks tarvis rohkem toetajaid, et see laager veel edukamalt toimima saaks.

Noored on meie tulevik ja keda veel toetada, kui mitte neid. Antslas on suvel väga vähe tegevusi, mis noori omavahel suhtlema ajendaks.

Hauka Rocki laager pakub asjalikku aja veetmist ja veel palju enamat. Selle tõestuseks on kõik see mis laagris nädala aja jooksul toimus. Kohe kirjutan, mida nägin oma silmadega ja kuulsin oma kõrvadega. Meeletu harjutamine, pillid kaisus magamine, laulusõnade päheõppimine, studios salvestamine, bändiproovide tegemine, individuaalne pilli-

Miks on vaja korraldada noortele bändilaagrit Hauka Rock?

õpe, rütmikatunnid, vabal ajal koos musitseerimine ja kõik muu bänditegemisega seonduv – need olid tegevused, mida noored neil kuuel päeval harrastasid. Kui noortelt küsisin, kuidas läheb, siis sain vastuseks: "Meie ei saa aru, kuidas see aeg nii ruttu otsa saab, alles oli hommikusöök, siis saab nii vähe koos harjutada ja juba on lõuna ja siis õhtusöök. Aeg lausa lendab."

Kõigil oli eesmärk esineda 21. juulil toimunud lõppkontserdil väga hästi. See nõudis palju harjutamist, et kõik täpselt selgeks saaks. Olenevalt vanusest jõudsid mõned bändid õppida ära kolm lugu, mõned kaks. Bände moodustati kokku neli, liites omavahel nõrgemate ja tugevamate oskustega noored, et need siis omakorda saaksid teineteist õpetada ja täiendada vastavalt vajadusele, et moodustuks tervik. Töö, mis juhendajate poolt ära tehti oli meeletu ja mõõtnatult suur. Juhendajateks olid sel aastal samad andekad professionaalid nagu eelmiselgi aastal: Signe Hansen (laul, klahvpillid), Mati Sütt (bass), Ilja Sharapov (löökpillid, trummid), Karl Laanekask (keelpillid, kitarr),

Vilho Meier (stuudiotöö).

See on üks võimalus aidata noorel areneda ja saada üks hariv ja meelde jääv kogemus suvest. Selles laagris õpitakse üksteisega arvestama ning üksteist kuulama ja suhtlema ilma facebookita. Bänd koosneb mitmest liikmest ja seal pole olemas suurt "MINA". See on aeg, kus tuleb õppida vastutama selle eest, mida ise tehakse. Igal ühel on oma roll ja seda tuleb täita hästi, sest vastasel juhul bänd ei toimi. Kuna see pole aga ainult bändis nii, vaid ka päris elus, siis olen täiesti kindel, et lapsed, kes korra bändilaagris selle läbi teevad, oskavad ka oma elus olla sõbralikumad ja teineteisega rohkem arvestada. See aga pole kõik, sest on olemas ka neid noori, kes on väga arad, ei naerata praktiliselt üldse ja tahaksid hoida omaette, kuid siiski omavad oskust mängida pilli ja teevad seda väga hästi. Nemad saavad siit kaasa enesekindluse ja muutuvad julgemaks. Nende päevade jooksul toimusid imelised muutused ja kõik õppisid seisma võrdselt ühel ja samal joonel. Tegelikult ei saagi seda kõike sõnadesse panna, seda peab saama ise kogeda.

Laagris osalemiseks pidid osavõtjad maksma osalustasu, sest nagu me teame ei saa tänapäeval ilma rahata kahjuks ühtegi liigutust teha. Oli ka neid, kes ei saanud laagris osaleda, sest finantsiline seis ei lubanud. Kui saaks kuidagi tekitada võimaluse ka neile noortele.

Siit üleskutse kõigile, kes seda artiklit juhtuvad lugema ja saaksid Hauka Rocki laagrit ning ka muid noortele mõeldud ettevõtmisi edaspidi kuidagi toetada. Ole just sina see, kes toetab järgmisel aastal toimuvat noortebändide laagrit HAUKA ROCK ja võid olla kindel, et sa investeerid õigel eesmärgil. Kõik toetajad võtame vastu kahel käel. Antsla pole väike koht, siin saaks korraldada ja on ka tegelikult korraldatud nii noortele kui täiskasvanutele väga palju põnevaid tegevusi. Ärge halvustage ja tehke maha, tundke huvi ja aidake kaasa ja võibolla läheb õnneks ning õpime rohkem kokku hoidma ja teineteist märkama, austama ja aitama nii nagu on neljal aastal õppinud seda noored Hauka Rocki laagris.

SIRLIHELLAMAA

Kahe pingi lugu

MTÜ Huulheina poolt koostöös Antsla valla ja Tartu Kõrgema Kunstikooliga Antsla vallas, Mähkli külas Tõrusaare talus juuni alguses korraldatud puupäeval disainisid kunstikooli skulptuuriosakonna seitse tudengit koos osakonna meistri Lauri Tammega Antsla linna kaks pinki. Üks neist pühendatakse Aksel Kersnale. Tammepuust pink on inspireeritud kauaaegse koolijuhit tegemistest. Teine pink disainiti mänguväljaku jaoks.

Enne pinkide disainimist tutvusid tudengid Antsla linnaga ja külastasid Antsla koolimaja, kus Aksel Kersna töötas.

Valminud pinkide viimistlusmaterjalidega toetas AkzoNobel Eesti AS (Sadolin).

Aksel Kersnale pühendatud pingi avamine on plaanitud esimesel koolipäeval (02.09.2013) peale aktust kella 10 paiku koolimaja hoovis.

ANTSLA VALLAVALITSUS

Heategevuslik lastehoid laadal

Hauka Laada sündmusel oli avatud heategevuslik väike-lastehoid Antsla TÜ peahoones. Kuidas Lusti Lasteaia vabatahtlikud lastehoidu korraldama juhtusid oli juhuste kokkulangemine. Hauka Laada lastehoiu mõte olla pärit Antsla Elu Edendamise Seltsilt, mida on juba 2-3 aastat Elin Lihten ellu viinud. Nüüd aga pühkis Elin laada ajaks Eestimaa tolmu jalgelt. Enne reisi kandis ta hoolt, et keegi võtaks korralda tänuväärset laadatradsiooni. Selle mõttega liitus Lusti lasteaia vabatahtlike töörihm: liikumisõpetaja Leili Väisa, rühmaõpetaja Kati Härra, muusikaõpetaja Erma Kallasse ja direktor Ly Kalmet. Antsla TÜ kinnitas, et lastehoid on lastele ja vanematele väga vajalik teenus ning sündmusele hea maine märk. Lisaks eelpool öeldule vajas laadahoitu töörihm enesele veel motivatsiooni. Otsiti lisaväärtust, mis teeniks laiemat huvi. Nii leiti üksmeelel heategevuslik eesmärk: saadud tuludega soetatakse lasteaiale kaasaegsem suusavarustus. Mõtte toetajaid tekkis rohkem ja oma konkreetset abi lastehoius said pakkuda rühmaõpetaja Kersti Kala, õppealajuhataja Kaja Siska ning tegusad noored Elise Keskaik Tartust ja Pille-Riin Ploom Võrust. Kaks nädalat enne laada alustas oma treeningutega tantsuselts Pärliine neidude rühm, et ette valmistada lastehoius planeeritud heategevuslik kontsert koos laulusolisti Ester Tamme ja klaverisaatja Olesja Voronjukiga.

Lapsed nautisid nii iseseisvat mängu kui suunatud tegevusi. Tantsu- ja laulukontserdile ootasime küll rohkem publikut. Laada 2. päeva laulukontserdi külalisi oli taas vähe, kuid seltskond nautis lastelaulude ühislaulmist ning telliti lisalugu, mis kõiki tekitasid rõõmutunde ka noortele muusikutele Ester Tammele ja Olesja Voronjukile.

Laada lastehoidu külastas ~ 80 last, lisaks nende saatjad ning ~ 20 kontserdite üksikkülastajat. Tänuväärne oli projekt „Maale elama“ töörihma liitumine heategevusliku missiooniga, kogudes annetusi 105,19 €. Lusti lasteaiale suusavarustuse soetamiseks laekus, nii teenuse-, kui annetuste raha kokku 281,74 €, mis on Lusti Lasteaiale üle antud.

Aitäh veelkord kõigile osalejatele, annetajatele, toetajatele, esinejatele ja läbiviijatele. Libisevat suuska! Lastehoiu tegevust toetasid: Lusti Lasteaed, Antsla Tarbijate Ühistu, Antsla Kultuuri- ja Spordikeskus, MTÜ Tantsuselts Pärliine, MTÜ Vana-Antsla noored, Ester Tamm, Olesja Voronjuk, Ervin ja Elin Lihten. Siirad tänud tantsijatele oma pühendatud treening- ning esinemisaja eest: Anet Ploom, Anna-Liisa Mandli, Anna-Liisa Soe, Egely Pruuli, Elisabeth Keerov, Elise Aher, Helys-Anett Piiritalo, Karoliina Kopli, Maarja Prätz, Martin Prätz, Merilin Ojaots, Riho Hommik, Silvia Ingver. Täname esinejate perekondi, kes oma lapsi sõidutasid lisatreeningutesse. LEILI VÄISA, lastehoiu vedaja,

Antsla valla Noortevolikogu valmistub uueks hooajaks

Nagu kõik koolialised noored, nautis ka Antsla valla Noortevolikogu suvepuhkust. Puhkust aga saab nautida ka aktiivselt. Teen ülevaate tähtsamatest sündmustest, millest noortevolikogu liikmed osa on saanud.

Suve algul, täpsemalt 27. juunil, tulid meile külla Abja valla Noortevolikogu aktiivsed noored. Tsiteerin noortevolikogu liiget Anna-Liisa Soed, kes Abja noortega aega veetis: „Kohtumine oli väga ving. Rääkisime enda tegemistest ning nemad enda omadest. Kõrvu jäi nende suust just see, et nad on kirjutanud selle lühikese aja jooksul päris palju projekte. Mõtlesime seda, et võiksim neile ka külla minna.“ Lisaks rääkisid noored veel tulevikuplaanidest, mida saaks koos teha ja kuidas ühendust hoida ning siis jagati üksteisele meeneid.

Nädal hiljem, 5. juulil, saime tervitada juba uusi külalisi. Kohale jõudsid Haap-

salu Noortevolikogu noored. Kuigi ilm meid algul ei soosinud, siis see meid ei heidutanud. Peale tutvumist suundusime Antslat tutvustama. Öhtu jätkus grillides ja nalja visates. Klappisime noortega üsna kiirelt, mistõttu tekkisid ka ideed edaspidiseks koostööks ja unistasime juba tulevikus Haapsalu külastamisest.

25.-28. juuli veetsin mina Pärnumaal ENL-i Suvekoolis. Kes veel ei tea, mida Suvekool või ENL (Eesti Noorteühenduste Liit) endast kujutab, siis nendest saab lugeda ENL kodulehelt www.enl.ee. Minul oli au olla esimest aastat Suvekoolis ning päris kurb oli lahkuda. See aeg jäi lihtsalt liiga lühikeseks, et kõikide nende tegusate noortega tutvuda. Suvekoolist lahkudes sain kaasa üüratud kogemuste, teadmiste ja elamuste pagasid. Seda kõike uute tutvuste, huvitavate vestluste, harivate ja

motiveerivate koolituste ning hindamatu elamuse näol.

Tegelikult on see, nagu eelpool mainitud, lühike ülevaade toimunust. Noortevolikogu tegusad liikmed tegutsevad mitmel rindel. Näiteks Annelly Veidik, kes tegutseb Varivalimiste (loe [l a h e m a l t w w . v a r i v a l i m i s e d . e e](http://www.varivalimised.ee)) projekti raames ning Egely Pruuli, kes asub sügisest aastaks vahetusõpilaseks. Ootame juurde ka uusi aktiivseid noori, kes soovivad valla elus varasemast tõhusamalt kaasa rääkida.

Jõudu ja jaksu meile uueks algavaks hooajaks. Loodan, et suudame üheskoos noortevolikogu veelgi aktiivsemalt „käima tõmmata“.

GERTU BORODKINA, Antsla valla Noortevolikogu aseesimees

23.augustil 20.00

Antsla laululaval

Võrumaal

Metsatöli

Isukas

Täpsem info ja piletihinnad:

www.antslask.ee

SUVE LÕPU JA KOOLIAASTA ALGUSE

PANNKOOGIPÄEV

ANTSLAS

Veski Pubi

hoovis

25. augustil

Kell12.00 Veski Pubi hoovis:

*TEADUSTEATER - Euroopa edukaim õpilasfirma „Kolm Pörsakest“ Tartust

*LIIKLUSOHUTUSE KULDREEGLITE TUTVUSTUS - Maanteeamet

*PANNKOOGID

(oleme tänulikud kaasavõetud moosi eest)

*NÄOMAALINGUD

Kell 13.00 Veski Pubi hoovis:

*KOMBINEERITUD TEATEVÕISTLUS PEREDELE

Kell 13.30 vallamaja tagusel platsil:

*RATTASPRINDI VÕISTLUS LASTELE

Kell 14.00 vallamaja tagusel platsil:

*HAUKA VELOKLUBI KOLMIKÜRITUSE SPRINDIETAPP

KORRALDAJAD:

ANTSLA ELU EDENDAMISE SELTS

JA HAUKA VELOKLUBI

JUUBELIPIDU LINDA RAHVAMAJA 40

TANTSUKS MUUSIKA

ANNE VESKILT

21.SEPTEMBER KELL 20.00 AVAB LINDA RAHVAMAJA UKSED, ET MEENUTADA MÕÖDUNUT JA NAUTIDA ÕHTUT TÄIS ÜLLATUSI PRAEGUSTELT JA ENDISTELT ISETEGEVUSLASTELT

JUUBELITORTI PAKUB BOOSE SELTS OODATA ON KÜLALISI (AVATUD MIKROFON) HELI JA VALGUSE TAGAB K SOUND TANTSUMUUSIKAT JAGUB HOMMIKUTUNDIDENI

KOHAL VESKI PUBI

PILET EELMÜÜGIST 10€ KOHAPEAL 12€

LAUDADE BRONEERIMINE JA EELMÜÜK TEL 5189208 TEL 56472714

ÜRITUST KORRALDAB BOOSE SELTS TOETAVAD VESKI PUBI JA ANTSLA VALD

LAUDADE BRONEERING KAOTAB KEHTIVUSE KELL 21.00

Mälestuskilde Linda Rahvamajast aastatel 1999-2009

Esimest korda kuulsin sõnu Linda kultuurimaja 70date aastate lõpus, kui ühel pimedal sügisõhtul pidime noorema vennaga kahekesi koju jääma, sest meie vanemad olid kutsutud Mõniste sovhoosi rahvaga suurele peole. Järgmisel päeval vanemad jutustasid, et tegemist oli väga suure rahvarohke peoga, kus esinesid mitmed eesti tollased staarid, kultuurimaja oli väga uhke ja ruumikas. Ise nägin esimest korda seda hoonet, kui olin alles 16-aastane ja esinesin Mõniste bändiga Siil Udus Lindalevi festivalil. Millegipärast sattusime korra ka kultuurimajja ja mäletan siiaaani, et ootamatult vilksatas peas mõte, et ka mina võiks selles majas töötada. Vaatamata oma noorele eale olin palju kordi esinenud Kultuurimajas Kannel, Vabariikliku Noorte Puhkpilliorkestriga teatris Estonia ja valik-orkestriga 1988. aasta noorte laulupeo raames Tallinna Linnahalli suurel laval. Siiski polnud ma näinud Võrumaal sellist suurt saali, mis jättis tookord võimsa mulje.

Aastad möödusid ja 1999. aasta 2. juunil asusin konkursi korras Antsla KSK juhataja ametikohale. Uue asutuse alluvusse määrati Antsla Vallavalitsuse otsusega ka Linda Rahvamaja. Hoonesse sisenedes oli pilt trööstitu ja aktiivselt tegutsevast rahvamajast polnud suurt midagi järele. Rahvamajal polnud aastaid olnud korralikku juhatajat, peaaegu igal külaelanikul olid maja võtmel ja maja eest vastutas ainult koristaja. Kolhooside laialisaatmis-laine oli tabanud ka seda maja. 700 aastat orjaiket ja mõisapõletamise mõnu oli sundinud kolhoosi liikmeid laiali tassima pooled saali-toolid, 500 inimesele mõeldud toidunõud, lokaalsed kõlarid, peeglid jne. Vahe-

tult enne minu tööleasumist oli maha lõhutud klubi kohvik ja inventar haihtunud teadmata suunas. Kaks päeva pärast minu ametiaja algust viidi öösel hoonest ära Rootsist toodud WC potid, mis olid mõeldud vanade pottide asendamiseks. Peale seda vahetasime välja maja lukud ja ma ei kirjutanud juhatajana vastuvõtmis-akte alla enne, kui mitmed asjad olid tagastatud. Näiteks toodi tagasi veel praegu saalis kasutatavad täispuidust lauad. Inventarist oli alles jäänud maja helitehnika, mis tolleks ajaks oli juba aegunud. Helitehnik Oleg oli suutnud pilliruumi ukse lukus hoida ja alles aasta peale minu tööle tulekut usaldas ta mulle esimest korda pilliruumi võtmed. Oleg suutis laialitassimise käigus säilitada tuntud ETV operaatorite rariteetsed filmid Linda Kolhoosi üles-ehitamisest. Päästetööde käigus oli rahvas jõudnud osadel filmidel jalgadega peal trampida.

Ürituste korraldamisest Linda Rahvamajas

Üsna pea selgus, et ürituste korraldamisel oli pikk vahe sees olnud ja rahvas oli majast võõrdunud. Esimeseks proovikiviks oli 1999. aasta Kobela jaanipäeva korraldamine. Eeltööna tegime korda järveäärse platsi, kust pidi juba väikesi puid välja juurima. Ümber järve jooksuks tegime korda lagunenenud purded. Aastaid hiljem meenutan huumoriga seika, et jaanipäeva hommikuks pidi kohale toodama lõkkepuud. Kohale jõudes nägin, et lõkkeplatsile oli virnastatud suur koorem 6-meetriseid täismöödus tooreid palke. Õnneks elas meie bändi uus trummar Sven Kobelas. Ta tõi kohale mootorsae ja kutsus appi veel ühe sõbra. Päeva lõpuks oli meil lõke püsti ja tuli sai seekord võimas. Erinevate

ürituste korraldamisel olid tihti peale abiks praeguse Boose Seltsi eelkäijad Boose Naisselts, kellega meil olid väga head suhted. Siseürituste korraldamisel saime oma esimesed triibulised kiiresti kätte. Võtsin asja kohe suurelt käsile ja tahtsin sügisel esimest pidu korraldada suures saalis. Kohale tulnud bänd oli kallis ja rahvast väga vähe. Parajasti toimusid linna ja valla liitumisega seonduvad valimised, KSK eelarve oli tühi ja rahad kinni. Nii tuligi siirduda oma isiklike säästude kallale, et häbi ära hoida. Kodus ütlesin perele, et järgmised kaks kuud peame vanemate talust toodud moonakoti peal elama. Ainuke üritus, mis tollet aastal suures saalis toimus, oli Võrumaa Omavalitsuste sügispidu (lõikuspidu). Võrreldes tänapäeval toimuvate analoogsete pidudega olid tollal kohal väga kallid esinejad ja iga meetri tagant seisis peolaulul püsti korralik konjak. Peo külastajad lahkusid millegipärast varakult. Maha jäi rikkalik peolaul. Saatsin info laiali ja varsti saabus kohale suur osa hetkel tippvormis olevast Antsla korvpallimeeskonnast, kes tarmukalt peolaulul olevaid liudasid ja jookke tühjemad asusid. Varsti visati lava ees näppu ja kõlaritest paiskus välja raevukas 80ndate aastate *heavy rock*.

Terve ülejäänud 1999-2000. aasta hooaja, mis kestis sügisest kevadeni, korraldasime pidusid rahvamaja fuajees ja ainult oma maja bändidega. Ansamblid Wanton ja Pardipojad olid mulle moraalseks toeks. Rahvas hakkas pidudega harjuma ja 2000. a. sügisel saime peod suurde saali tagasi tuua. Kuni rahvamaja konserveerimiseni külastas Linda üritusi rohke publik. Vaid ühe käe näppudel võib lugeda üles need tollal Ees-

tis tuntud ansambleid, kes sellel perioodil siia ei sattunud. Väga rohkearvulised olid ka Tiit Uibussaare ja Siim Pohlaku korraldatud noortepeod. Kui esimestel tööaastatel nõudis rahvas bändide vahele valjuhäälselt diskotümpsi, siis 2000. a. keskpaiku jõudsime olukorran, kus peolised nõudsid plaadimuusika vaikselt maks keeramist ja skandeerisid, kui lavale astus Antsla oma bänd Kahtlane Sahin. Väga menukad olid Antsla näiteringi ja KSK koostöös korraldatud retropeod. Väiksemaid üritusi korraldas jätkuvalt ka Boose Naisselts. Suure menuga ja rohkearvulise publikuga toimusid MTÜ Pärliline tantsuetendused.

Ringide tööst

Tööle tulles tegutses Sirje Aarna naisrahvataantsurühm Linda, Vahur Kera eestvedamisel meeste võrkpall ja võrkpallivõistluste korraldamisel käis alati abiks praeguseks juba manalateele lahkunud Ülo Lend. Laste spordiringe juhendas Viljar Nummert ja aeroobikaringe Elin Kroon. Huvitav fakt lugejale on see, et praegu tegutsev naisansambel Helise alustas 1999. aastal tegevust Eda Hirsoni juhendamisel just Linda rahvamajas. Bändidest hakkasid uuesti majas proove tegema ansambel Pardipojad ja Mõniste rahvamajast koos minuga kaasa tulnud ansambel Wanton. Aegajalt tegi laval proove ka Antsla näitering. Ringitöö põhiliseks segavaks faktoriks oli pime ja väga külm maja. Suureks abiks ei olnud ka 2000. a. kevadel tehtud radiaatorite ja torustike pesu. Mõned aastad hiljem paigaldatud lokaalne katlamaja ei suutnud samuti hoonet kütta, sest küttefirma lülitas samale katlale juurde ühe kortermaja ja katla võimsusest ei piisanud. Kui

LUULETUS LAHKUVAST SUVEST

SIRLI HELLAMAA

Suvi miks nii ruttu lähed kas ei ootaks veel sa vähe mõnel kehad veel on valged valged veel ka mõnel palged mõnel hernes alles tärkas mõni seemne mulda torkas

kuski kasvahoones veel tomat pole punane kurgid liiga väikesed kuid lahkuv suvi..... juba viid sa päikese

oh suvi miks nii ruttu lähed kas kaasa kutsuvad sind tähed kas ähvardab sind kuldne kuu või tõukab tagant tugev tuul

ma näen sa minna veel ei taha sa jätta meid ei taha maha kuid sügis pressib peale....teame miks suvi, ütle miks kestad vähe see mõte ei mul mahu pähe mine siis kui pead kuid ootame sind tagasisa tead

Foto: Janek Joab

peo jooksul oli vaja saal soojaks saada, siis pidi kortermaja küte peaaegu kinni keeratama ja ringitöö päevadel vastupidi. Kuna Antslas hakkasid ringitöö tingimused paranema, siis järkjärgult tulid ringid Antslasse üle. Lasteringide puhul oli ületuleku põhjuseks veel halb bussiliiklus Kobela ja Antsla vahel. Kor-duvalt töömehe vallavalit-susega toimuv asutlikus kirjavahetuses välja, et ilma projektitoetusteta hoonet korda ei saa. Sellel hetkel aga polnud *niinimetatud* juurteta külainimesed prio-riteet ja maja konserveeri-misest sain teada mobiili teel parajasti Tartus autoga sõi-tes. Pärast seda ei oleks ma tahtnud autorooli istudagi, aga Tartust pidi ju koju sõitma. Kirjalik otsus saabus minu sünnipäevakingitu-sena 10. märtsil 2009.

Aastate möödudes vaatan tagasi ja hindan asju teise

pilguga. Hea, et on palju toredat meenutada. Siin-juures tahaksin tänada kõiki Antsla ja Kobela inimesi, kes aitasid aastate jooksul korraldada väga erinevaid üritusi ja löid kaasa erinevates tegevustes. Samas ei karjunud need inimesed igal nurgal, et olen „vabatahtlik“, vaid lihtsalt nautisid koos-olemise rõõmu. Kõige suu-remad tänud endisele kol-leegile Evi Mihhailovile ja tema abikaasale, kes kõik need aastad olid suureks abiks rahvamaja eluspüsi-misel. Edu edaspidiseks ka neile, kes praegu Linda Rahvamaja toimimise eest hoolt kannavad ja ei kasuta seda oma poliitiliste ambit-sioonide rahuldamise ob-jektina. Soovin juba ette kõigile ilusat Linda Rahva-maja 40. juubelipidu sellel sügisel.

JANEK PAEGLIS, Antsla KSK juhataja